

Pastiersky list Konferencie biskupov Slovenska na prvú nedeľu adventnú 2013.

Milí bratia a sestry !

Advent, do ktorého sme dnes vstúpili, je obdobím prípravy na Vianoce. Tieto sviatky nám pripomínajú príchod Božieho Syna na svet. Ako sám hovorí, prišiel, aby sme mali život a aby sme ho mali hojnejšie. (Porov.: Jn 10, 10). To najvzácnejšie, čo Boh daroval svetu i človeku je práve život. Preň tu pripravil podmienky a stanovil zákony. Ak ich budeme rešpektovať, začne život prekvitať. Ak sa človek postaví proti Božiemu poriadku, nastolí kultúru smrti.

Mimoriadna Božia starostlivosť je zameraná na človeka. Skôr než ho Boh stvoril, pripravil mu krásnu a plodonosnú prírodu, aby bola zdrojom jeho telesných síl. A pre jeho šťastie okrem prírody mu daroval rodinu. Boh chce, aby každý človek prichádzal na svet do láskyplného usporiadaného rodinného spoločenstva. Ak to tak nie je, ide alebo o nešťastie alebo o ľudské zlyhanie. Počas celého života má človek v rodine prežívať mnoho foriem ľudského šťastia. Začína to šťastím dieťaťa, ktoré sa v náručí otca a matky cíti veľmi bezpečne a pritom bezstarostne. Ono rastom a dospievaním dozrieva a mení sa na šťastie zamilovaného manžela, či manželky a neskôr na šťastie užitočného otca a matky. Napokon je to šťastie starých rodičov, ak im je dopriate radostne hľadiť na svoje dobre vychované potomstvo, ako si zodpovedne počína. Každú etapu ľudského šťastia zabezpečuje usporiadaná rodina.

Rodina je Božia ustanovizeň. Preto nie je v moci človeka rodinu zlikvidovať. Cirkev sa takto modlí nad novomanželmi: *„Bože, ty si postavil ženu vedľa muža a toto spoločenstvo si už pri stvorení tak požehnal, že ho nezničil ani dedičný hriech, ani potopa sveta.“* Touto modlitbou Cirkev vyznáva aj vieru v rodinu ako v Božiu ustanovizeň, ktorá vo svete prežije. Nemusí však prežiť v Európe. Aj keď ju človek nemôže zlikvidovať, môže ju veľmi zmrzačiť a toto sa deje v dnešnom svete. Rozvratom rodiny sa znehodnocuje ľudské šťastie, ktoré práve v nej nadobúda pozemskú dokonalosť. Ohrozuje to život a nastoľuje sa kultúra smrti. Aktéri kultúry smrti používajú na jej presadenie značne prešpekulované metódy. Do veľmi ušľachtilých pojmov vkladajú úplne nový a opačný, teda dehonestujúci obsah. Hovoria o „ľudských právach“ a o „právach dieťaťa“, ale do týchto práv chcú presadiť také veci, ktoré ľuďom aj deťom škodia. Pod rúškom práv dieťaťa, ktoré oni presadzujú, otec a matka strácajú možnosť svoje deti zodpovedne vychovávať. A pritom dieťa má prirodzené, Bohom dané právo na výchovu.

Stúpenci kultúry smrti prichádzajú s novou „gender ideológiou“. V jej mene chcú presadiť tzv. „rodovú rovnosť“. Človek, ktorý tento termín prvýkrát počuje, si myslí, že ide tu o to, aby mužovi a žene boli uznané rovnaké práva a rovnaká dôstojnosť. Ale tie skupiny cez tzv. „rodovú rovnosť“ sledujú čosi celkom iné. Chcú nás presvedčiť, že nikto z nás nejestvuje od prirodzenosti ako muž alebo ako žena, chcú teda zobrať mužovi právo na identitu muža a žene právo na identitu ženy a rodine právo na identitu rodiny, aby sa už muž necítil ako muž, žena ako žena a manželstvo, aby už nebolo tým Bohom požehnaným výlučným spoločenstvom muža a ženy, ale na roveň manželstva chcú presadiť aj spoločenstvo dvoch mužov, či dvoch žien. Tak vzniká akýsi sodomský paškvil odporujúci Božej vôli a pripravujúci Boží trest.

Cez ušľachtilé heslá sa do života spoločnosti presadzuje rozvrat rodinného života, ktorý má byť posvätným. Je to bohorúhavá vzburá človeka voči Stvoriteľovi. On nás stvoril na svoj obraz. Muž od Stvoriteľa dostal dôstojnosť muža, žena dôstojnosť ženy a rodina dôstojnosť rodiny. Od toho sa odvíja aj dôstojnosť národa. Toto chcú aktéri kultúry smrti a stúpenci gender ideológie v mene ušľachtilých hesiel zničiť. Pojem muž, manžel, otec, rytier, gentleman je pre nich neprijateľný. To isté platí o pojmoch žena, manželka, matka. V ktorom národe sa im to podarí, ten národ stratí svoje dôstojné postavenie pred Bohom i pred svetom.

Predstavitelia mnohých krajín týmto aktérom kultúry smrti z nepochopiteľných dôvodov ponížujúco podliezajú a cez zákonodarstvo, ktoré je niekedy v rozpore so zdravým rozumom, im vychádzajú v ústrety. Takí nemajú žiadnej morálnej hrdosti a svoj národ pripravujú nielen o jeho dôstojnosť, ale pomocou zákonov ho vydávajú na zánik. Je to strata základného životného zmyslu – strata citu pre sebazáchovu. Prvé nebezpečenstvá sa už objavujú aj u nás.

Chceme prejavíť veľkú úctu a vďaku tým inštitúciám a tým jednotlivcom ktorí si uvedomujú toto blížiace sa nebezpečenstvo a na ochranu rodiny a kultúry života zorganizovali v Košiciach pochod za život. Chceme prejavíť úctu a vďačnosť všetkým ľuďom, ktorí tento pochod podporili a tak dali najavo, ako im záleží, aby inštitúcia rodiny bola zachránená.

Pochod za život mal byť výzvou, povzbudením i morálnou podporou pre našich štátnych predstaviteľov, aby sa nebáli chrániť dôstojnosť a životaschopnosť nášho národa. Skutočnosť je taká, že k tejto výzve sa postavili dosť nevšímavo, čo naznačuje, že si už osvojili kultúru smrti, lebo jej aktérom naďalej dávajú veľký priestor a značnú podporu. Aktivisti „rodovej rovnosti“ sa nevzdávajú, ale čakajú na vhodnú príležitosť, aby pomocou legislatívy mohli ovládnuť výchovnovzdelávací proces a vnútiť túto „sodamskú ideológiu“ do školskej i predškolskej výchovy. Išlo by o taký výchovný proces, ktorý by dieťa obral nielen o dôstojnosť, ale morálne i psychicky by ho dokonale zmrzačil. Dieťaťu by znemožnil vyrásť po každej stránke v zrelého muža a v zrelú ženu. A na túto hroznú devastáciu by bol zneužitý učiteľský stav. Kedysi bol zneužitý učiteľ, aby proti vôli rodičov ich deťom vnucoval ateizmus, dnes mu hrozí ešte čosi horšie. Aktérov kultúry smrti silno podporujú aj médiá, nedajme sa nimi oklamať, ani ovplyvniť.

Kultúra smrti skutočne ohrozuje existenciu národa. Pri takom ohrození predošlé generácie neváhali umierať za ochranu vlasti. Od nás sa ešte taká veľká obeta nežiada, ale žiada sa, aby sme boli ostražití. K ostražitosti vyzývame nositeľov moci na všetkých úrovniach, rodičov, školské samosprávy a všetkých ľudí dobrej vôle. Aby sme prejavy kultúry smrti odmietali už v zárodku. Náš hlas pri akýchkoľvek voľbách môže dostať len ten kandidát, ktorý odmieta kultúru smrti. Opačným postojom by sme znevážili tých našich predkov, ktorí kládli svoje životy za dobro vlasti.

V tejto adventnej a vianočnej dobe nám Boh veľmi zreteľne dáva najavo, čo znamená v jeho očiach rodina. Keď poslal svojho Syna na svet, nepostaral sa o to, aby sa jeho Syn narodil v prepychovom paláci, aby mal vyberané jedlá, ale postaral sa o to, aby jeho Syn prišiel na svet a mohol vyrastať v usporiadanej rodine. Pohľad na Nazaretskú rodinu, nech nás burcuje k tomu, aby sme pre zachovanie rodiny urobili všetko, čo je v našich silách. Ako Nazaretská rodina chránila dieťa útekem do Egypta, tak aj my sme povinní za každú cenu chrániť zdravý vývoj detí pred nebezpečnou „gender ideológiou“.

V pevnej nádeji, že k týmto vážnym otázkam života a rodiny zaujmete správny postoj,
Vám udeľujeme svoje požehnanie.

biskupi Slovenska